

FIFTH SUNDAY OF EASTER - FIRST COMMUNION

PIĄTA NIEDZIELA WIELKANOCNA - PIERWSZA KOMUNIA ŚWIĘTA

May 15,
2022

Saint John Paul II Polish Center
Ośrodek Polonijny im. Świętego Jana Pawła II

Catholic Church in the Diocese of Orange * 3999 Rose Drive, Yorba Linda, CA 92886
tel/fax: 714 - 996 - 8161 * email: polishcenter@sbcglobal.net * website: www.polishcenter.org

FIFTH SUNDAY OF EASTER MAY 15, 2022

I give you a new commandment, says the Lord: love one another as I have loved you.

—John 13:34

IS TOTAL LOVE REALLY POSSIBLE?

Was the Last-Supper commandment of Jesus to love one another really all that new. Is there not an Old Testament requirement to love my neighbor as myself? The really new ideal is that we are to love in the way that Jesus loves us, and that is totally, to the last drop of his blood, poured out in the sacrifice of Calvary. Another sense in which his love-commandment is new is how he defines who is my neighbor, whom I should love. His parable of the Good Samaritan shows that everyone is my neighbor, even those of different nationality or religion. So now, love for our neighbor is very demanding, and goes beyond all racism or prejudice.

The really hard question is whether such love is possible. While giving a hesitant yes to this as a possibility, it is clear that most of us, most of the time clearly fail to live this new commandment fully. We can only love in this way by cooperating very generously with the grace of God. But the power to do is made possible by the New Covenant set up by Christ, and because we have His living presence always with us, to help us love in his way.

It is only when working with the grace of God that we can love our neighbor as ourselves in this new way. It is only by living every day with Jesus that we can love our neighbor as ourselves in this new way. It is only by living our day with Jesus that we can love as he loved. It is only by living close to Jesus that we can love as Jesus asked us. If not, we will be relying only on our human efforts alone, and we will love with some other type of love but not the unconditional love Jesus asked for when he said, "I give you a new commandment: love one another as I have loved you."

— Internet

Today's Readings: *Acts 14:21-27; Ps 145:8-9, 10-11, 12-13; Rev 21:1-5a; Jn 13:31-33a, 34-35*

THE SACRAMENT OF THE EUCHARIST

The holy Eucharist completes Christian initiation. Those who have been raised to the dignity of the royal priesthood by Baptism and configured more deeply to Christ by Confirmation participate with the whole community in the Lord's own sacrifice by means of the Eucharist. The Eucharist is the source and summit of the Christian life. The other sacraments, and indeed all ecclesiastical ministries and works of the apostolate, are bound up with the Eucharist and are oriented toward it. For in the blessed Eucharist is contained the whole spiritual good of the Church, namely Christ himself, our Pasch.

The Eucharist is the efficacious sign and sublime cause of that communion in the divine life and that unity of the People of God by which the Church is kept in being. It is the culmination both of God's action sanctifying the world in Christ and of the worship men offer to Christ and through him to the Father in the Holy Spirit. Finally, by the Eucharistic celebration we already unite ourselves

with the heavenly liturgy and anticipate eternal life, when God will be all in all.

In brief, the Eucharist is the sum and summary of our faith. At the heart of the Eucharistic celebration are the bread and wine that, by the words of Christ and the invocation of the Holy Spirit, become Christ's Body and Blood. Faithful to the Lord's command the Church continues to do, in his memory and until his glorious return, what he did on the eve of his Passion: "He took bread" "He took the cup filled with wine". The signs of bread and wine become, in a way surpassing understanding, the Body and Blood of Christ; they continue also to signify the goodness of creation. Thus in the Offertory we give thanks to the Creator for bread and wine, fruit of the "work of human hands," but above all as "fruit of the earth" and "of the vine" - gifts of the Creator. The Church sees in the gesture of the king-priest Melchizedek, who "brought out bread and wine," a prefiguring of our own offering.

In the Old Covenant bread and wine were offered in sacrifice among the first fruits of the earth as a sign of grateful acknowledgment to the Creator. But they also received a new significance in the context of the Exodus: the unleavened bread that Israel eats every year at Passover commemorates the haste of the departure that liberated them from Egypt; the remembrance of the manna in the desert will always recall to Israel that it lives by the bread of the Word of God; their daily bread is the fruit of the promised land, the pledge of God's faithfulness to his promises. The "cup of blessing" at the end of the Jewish Passover meal adds to the festive joy of wine an eschatological dimension: the messianic expectation of the rebuilding of Jerusalem. When Jesus instituted the Eucharist, he gave a new and definitive meaning to the blessing of the bread and the cup.

The command of Jesus to repeat his actions and words "until he comes" does not only ask us to remember Jesus and what he did. It is directed at the liturgical celebration, by the apostles and their successors, of the memorial of Christ, of his life, of his death, of his Resurrection, and of his intercession in the presence of the Father. From the beginning the Church has been faithful to the Lord's command. Of the Church of Jerusalem it is written:

They devoted themselves to the apostles' teaching and fellowship, to the breaking of bread and the prayers... Day by day, attending the temple together and breaking bread in their homes, they partook of food with glad and generous hearts.

It was above all on "the first day of the week," Sunday, the day of Jesus' resurrection, that the Christians met "to break bread." From that time on down to our own day the celebration of the Eucharist has been continued so that today we encounter it everywhere in the Church with the same fundamental structure. It remains the center of the Church's life. Thus from celebration to celebration, as they proclaim the Paschal mystery of Jesus "until he comes," the pilgrim People of God advances, "following the narrow way of the cross," toward the heavenly banquet, when all the elect will be seated at the table of the kingdom.

— Catechism of the Roman Catholic Church

KOMENTARZ LITURGICZNY

Cykł C, 5 Niedziela Wielkanocna.

Czytania: Dz 14:21-27; Ps 145:8-9, 10-11, 12-13; Ap 21:1-5a; J 13:31-33a, 34-35

Człowiek wglądając pilnie w swoje wnętrze, jak również obserwując otaczającą go rzeczywistość, dochodzi do słusznego wniosku, że brak jest jakiejś naturalnej harmonii, która prowadzi do doskonałej jedności. Stąd pojawia się ciągła tęsknota za czymś bardziej zharmonizowanym i doskonałym. Ludzie nie zawsze potrafią to dokładnie sprecyzować, ale z pewnością świadomi są takich pragnień. Właśnie naprzeciw temu wychodzi zbawienie przyniesione przez Syna Bożego, który stał się człowiekiem.

Dzisiejsze pierwsze czytanie Słowa Bożego ukazuje nam niewielki (w stosunku do całości), ale jakże wymowny wzrost pierwotnego Kościoła, który obejmował wszystkich ludzi dobrej woli, pragnących wyzwolić się z potęgi ciemności, jaką niesie ze sobą grzech, i wejść do królestwa Bożego. Tego wzrostu dokonywał Bóg, ale działał przez ludzi. To właśnie gorliwość Pawła i Barnaby czyniła z nich podatne narzędzia, przez które moc Boża mogła sprawiać tak wspaniałe rzeczy.

Włączanie się jednak do społeczności Kościoła nie uwalniało od różnego rodzaju ucisków i przeciwności, bo wierzący w Chrystusa pozostawali nadal w świecie, otoczeni przewrotnymi nieraz ludźmi, którzy nie tylko sami nie przyjmowali Ewangelii, ale nawet prześladowali jej wyznawców. Wierni jednak stawali się dla tego świata zaczynem, który dokonywał odnowy i przygotowywał chwilę, w której świat zmieni się diametralnie i otrzyma doskonałość, za którą obecnie tęsknimy.

Właśnie św. Jan roztacza dziś przed wszystkimi wierzącymi w Chrystusa - zarówno jemu współczesnymi, jak i obecnie żyjącymi - obraz nowego nieba i nowej ziemi, bo pierwsze niebo i pierwsza ziemia przemieniły. A więc staje przed nami przyszłość, na którą czekamy; nowa rzeczywistość, za którą tęsknimy, rzeczywistość, w której nie będzie już ani płaczu, ani śmierci: wszystko to przejdzie w sposób nieodwoalny do przeszłości.

"Kościół" nazywany również górnym Jeruzalem przedstawiany jest jako nieskalana Oblubienica niepokalanego Baranka, którą Chrystus umiłował i wydał samego siebie za nią, aby ją uściwić, którą złączył ze sobą węzłem nierozerwalnym i nieustannie ją żywii i pielegnuje i którą oczyściwszy zechciał mieć złączoną ze sobą oraz poddaną w miłości i wierności, którą wreszcie hojnie oddarzył na wieki dobrami niebiańskimi, abyśmy pojąć mogli Bożą i Chrystusową do nas miłość, przewyższającą wszelką wiedzę. Dopóki jednak Kościół tu na ziemi przebywa na tułaczce daleko od Pana, ma się za wygnanicą, szukając tego i to miując, co w górze jest, gdzie przebywa Chrystus siedzący na prawicy Bożej, gdzie życie Ko-

ścioła ukryte zostało z Chrystusem w Bogu aż do chwili, gdy z Oblubieńcem swoim ukaże się w chwale" (KK, 6, 5).

Chrystus stając u kresu swojej ziemskiej działalności stwierdza, że sam został uwielbiony, a w Nim także Jego Ojciec. Mówił zaś tak dlatego, ponieważ miał świadomość wypełnienia wszystkiego, co zostało Mu zlecone przez Ojca. Po ostatniej wieczerzy szedł na Mękę, w której miał uniżyć samego siebie aż do śmierci krzyżowej, aby po niej doznać uwielbienia i otrzymać imię, które jest ponad wszelkie imię.

Jezus zapowiada swoje przejście do chwały Ojca. Pójdą tam jednak również ci, którzy w Niego wierzą, ale nie od razu. Muszą najpierw dobrze przejść przez życie ziemskie. Otrzymują przeto wskazania, w jaki sposób należy to uczynić: rzeczą istotną jest zachowanie podstawowego przykazania o wzajemnej miłości. Ono staje się znakiem rozpoznawczym, po którym każdy może poznać prawdziwego ucznia Chrystusa.

- ks. Edward Sztafrowski, Wprowadzenie do liturgii Mszy niedzielnych i świątecznych

Jakie nastawienie trzeba w sobie mieć, aby zobaczyć w przykazaniu dar? To zadziwiające, że w dzisiejszej Ewangelii Jezus nie nakazuje, lecz daje przykazanie apostołom jak prezent. Nie formułuje go negatywnie, mówiąc "Nie czyńcie zła", lecz pozytywnie: "Czyńcie sobie nawzajem dobro". Co za różnica, moglibyśmy powiedzieć. I tak trzeba je zachować, a nikomu nie przychodzi to z łatwością. Tylko w jednym wypadku można we wszystkich przykazaniach widzieć dar i drogę, a nie obciążenie i ból: ograniczenia, mianowicie, gdy najpierw rozpoznamy w swoim życiu obecność Syna i Ducha, którzy też zostali nam podarowani przez Ojca jako dary.

W rozmowie z Nikodemem Jezus objawia, że Ojciec "Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy kto w Niego wierzy miał życie wieczne" (J 3, 16), a po Zmartwychwstaniu zapowiada uczniom, że ten sam Ojciec "innego Pocieszyciela da wam, aby z wami był na zawsze" (J 14, 16). Dobra Nowina polega na tym, że jako chrzcijanie otrzymaliśmy już i Syna, i Ducha. Pierwszy ciągle się udziela na różne sposoby, zwłaszcza we wszystkich sakramentach, co umożliwia moc Ducha. Drugi jest "obecnością Boga w nas, w naszym wnętrzu" (J. Ratzinger), przemienia nas powoli od środka, daje natchnienia, ale też wiąże nas niewidzialną pepowiną z Ojcem, której nic nie może przeciąć. Jeśli stracimy z oczu fakt, że Syn i Duch nie tylko dają nam coś, lecz samych siebie, wtedy przykazania będą co najwyżej trudnym i nieuchcianym wymaganiem moralnym, a nie drogą do budowania coraz dojrzałszych i głębszych relacji. Syn, Duch i przykazanie miłości to trzy dary, które mają doprowadzić nas do Ojca.

Kiedy Jezus mówi o przykazaniu miłości między uczniami, siebie samego czyni jej miarą. Nowe przykazanie jest owocem zmartwychwstania, ale również odsłonięciem kolejnego stopnia miłości. Na czym polega jego nowość? I co to znaczy, że mamy kochać innych (nie siebie samych) jak Jezus? Wiemy, że Prawo nakazywało kochać drugiego jak siebie samego. Jezusowi chodzi o taką miłość, która żąda postawienia dobra drugiego nad swoje zdrowie, pieniądze, pochwały itd. Nie rodzimy się z taką miłością.

—gorka.jezuici.pl

SAKRAMENT EUCHARYSTII

Msza święta jest równocześnie i nierozielnie pamiątką ofiarą, w której przedłuża się ofiara Krzyża, i świętą ucztą Komunii w Ciele i Krwi Pana. Sprawowanie Ofiary eucharystycznej jest nastawione na wewnętrzne zjednoczenie wiernych z Chrystusem przez Komunię. Przystępować do Komunii świętej oznacza przyjmować samego Chrystusa, który ofiarował się za nas. Ołtarz, wokół którego Kościół gromadzi się podczas sprawowania Eucharystii, reprezentuje dwa aspekty tego samego misterium, którymi są ołtarz ofiary i stół Pana. Co więcej, ołtarz chrześcijański jest symbolem samego Chrystusa, obecnego w zgromadzeniu swoich wiernych, równocześnie jako ofiara złożona dla naszego pojednania i jako niebieski pokarm, który nam się udziela. "Czym jest bowiem ołtarz Chrystusa, jeśli nie wyobrażeniem Jego Ciała?" – mówi św. Ambrozy, a w innym miejscu: "Ołtarz jest symbolem Ciała [Chrystusa], na ołtarzu zaś spoczywa Ciało Chrystusa". Liturgia wyraża tę jedność ofiary i komunii w wielu modlitwach. Kościół Rzymski modli się w Maledictione eucharystycznej w taki sposób:

Pokorne Cię błagamy, wszechmogący Boże, niech Twój święty Anioł zaniesie tę ofiarę na ołtarz w niebie, przed oblicze Boskiego majestatu Twego, abyśmy przyjmując z tego ołtarza Najświętsze Ciało i Krew Twojego Syna, otrzymali obfite błogosławieństwo i łasę.

Pan kieruje do nas usilne zaproszenie, abyśmy przyjmowali Go w sakramencie Eucharystii: "Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Jeżeli nie będziecie spożywali Ciała Syna Człowieczego i nie będziecie pili Krwi Jego, nie będziecie mieli życia w sobie" (J 6, 53).

Aby odpowiedzieć na to zaproszenie, musimy przygotować się do tej wielkiej i świętej chwili. Św. Paweł wzywa nas do rachunku sumienia: "Kto spożywa chleb lub pije kielich Pański niegodnie, winny będzie Ciało i Krwi Pańskiej. Niech przeto człowiek baczy na siebie samego, spożywając ten chleb i pijąc z tego kielicha. Kto bowiem spożywa i pije, nie zważając na Ciało Pańskie, wyrok sobie spożywa i pije". Jeśli ktoś ma świadomość grzechu ciężkiego, przed przyjęciem Komunii powinien przystąpić do sakramentu pojednania.

Wobec wielkości tego sakramentu chrześcijanin może jedynie powtórzyć z pokorą i płomienną wiarą słowa setnika (Por. Mt 8, 8.: – "Panie, nie jestem godzien, abyś przyszedł do mnie, ale powiedz tylko słowo, a będzie uzdrawiona dusza moja"). W liturgii św. Jana Chryzostoma wierni modlą się w tym samym duchu

Synu Boży pozwól mi dzisiaj uczestniczyć w Twojej uczcie mistycznej. Nie zdradzę tajemnicy wobec Twych nieprzyjaciół ani nie dam Ci pocałunku Judasza, ale wołam do Ciebie słowami lotra na krzyżu: Wspomnij o mnie, Panie, w Twoim Królestwie.

Aby przygotować się odpowiednio na przyjęcie sakramentu Eucharystii, wierni zachowają ustanowiony przez Kościół post. postawa zewnętrzna (gesty, ubranie) powinna być wyrazem szacunku, powagi i radości tej chwili, w której Chrystus staje się naszym gościem.

Zgodnie z tym, co oznacza Eucharystia, jest rzeczą właściwą, by wierni, jeśli tylko są odpowiednio usposobieni, przyjmowali Komunię, gdy uczestniczą we Mszy świętej. "Zaleca się usilnie ów doskonalszy sposób uczestniczenia we Mszy świętej, który polega na tym, że po Komunii kapłana wierni przyjmują Ciało Pańskie z tej samej ofiary" (Sobór Watykański II, konst. Sacrosanctum Concilium, 55).

Kościół zobowiązuje wiernych do uczestniczenia w niedziele i święta w Boskiej liturgii i do przyjmowania Eucharystii przynajmniej raz w roku, jeśli to jest możliwe w Okresie Wielkanocnym. po przygotowaniu się przez sakrament pojednania. Ale Kościół gorąco zaleca jednak wiernym przyjmowanie Najświętszej Eucharystii w niedziele i dni świąteczne lub jeszcze częściej, nawet codziennie.

Dzięki sakralnej obecności Chrystusa w każdej z obu postaci Komunia przyjmowana tylko pod postacią chleba pozwala otrzymać cały owoc łaski Eucharystii. Ze względów duszpasterskich ten sposób przyjmowania Komunii świętej ustalił się powszechnie w obrządku łacińskim. "Ze względu na wymowę znaku Komunia święta nabiera pełniejszego wyrazu, gdy jest przyjmowana pod obiema postaciami. W tej bowiem formie ukazuje się w doskonalszym świetle znak Uczty eucharystycznej". Jest to forma zwyczajna przyjmowania Komunii w obrządkach wschodnich.

Komunia święta w przedziwny sposób dokonuje w naszym życiu duchowym tego, czego pokarm materialny w życiu cielesnym. Przyjmowanie w Komunii Ciała Chrystusa Zmartwychwstałego, "ożywionego i ożywiającego Duchem Świętym" (Sobór Watykański II, dekret Presbyterorum ordinis, 5). podtrzymuje, pogłębia i odnawia życie łaski otrzymane na chrzcie. Wzrost życia chrześcijańskiego potrzebuje pokarmu Komunii eucharystycznej, Chleba naszej pielgrzymki, aż do chwili śmierci, gdy zostanie nam udzielony jako Wiatyk.

— Katechizm Kościoła Katolickiego

ŚW. ANDRZEJ BOBOLA, MĘCZENNIK—16 MAJA

Święty Kościoła katolickiego, autor tekstu ślubów lwowskich króla Jana Kazimierza zwany apostolem Polesia oraz jeden z katolickich patronów Polski. Pochodził ze szlacheckiej rodziny, bardzo przywiązanej do religii katolickiej. Nauki humanistyczne wstępne i średnie wraz z retoryką Andrzej pobierał w jednej ze szkół jezuickich, prawdopodobnie w Wilnie, w latach 1606-1611. Tu zdobył sztukę wymowy i doskonałą znajomość języka greckiego, co ułatwiło mu w przyszłości rozczytywanie się w greckich ojcach Kościoła i dyskusje z teologami prawosławnymi.

Jako misjonarz, Andrzej obchodził zaniedbane wioski, chrzcili, łączył sakramentem pary małżeńskie, wielu grzeszników skłonił do spowiedzi, nawracał prawosławnych. Andrzej wyróżniał się żarliwością o zbawienie dusz. Dlatego był niezmordowany w głoszeniu kazan i w spowiadaniu. Mieszkańcy Polesia żyli w wielkim zaniedbaniu religijnym. Szerzyła się ciemnota, zabobony, pijaństwo. Andrzej chodził po wioskach od domu do domu i nauczał. Nazwano go apostolem Pińska i Polesia. Pod wpływem jego kazan wielu prawosławnych przeszło na katolicyzm. Jego gorliwość, którą określa nadany mu przydomek „łowca dusz – duszochwat”, była powodem wrogości ortodoksów. W czasie wojen kozackich przerodziła się w niezawiść i miała tragiczny finał. Pińsk jako miasto pogranicza Rusi i prawosławia był w tamtym okresie często miejscowościem walk i zatargów. W roku 1657 Pińsk jest w rękach polskich i jezuici mogą wrócić tu do normalnej pracy. Ale jeszcze w tym samym roku Kozacy w czasie powstania Chmielnickiego ponownie najeżdzają.

Święty Andrzej zostaje złapany i jako znany Jezuita okrutnie torturowany i katuszowany przez wiele godzin z powodu wiary i pracy misionarnej—umiera śmiercią męczeńską 16 maja 1657.

— breviarz.pl

PIERWSZA KOMUNIA ŚWIĘTA

Gratulujemy Dzieciom:

Alicja Stoleman-Ortiz

Adam Golonka

John Golonka

Alexandra Bąk

Adriana Włodarska

Liliana Włodarska

Thea Marek

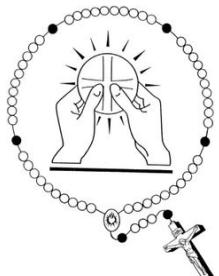
Aleksandra Helena Lubas

Olivia Seda Siedlecki

Benjamin Cox-Karaskiewicz

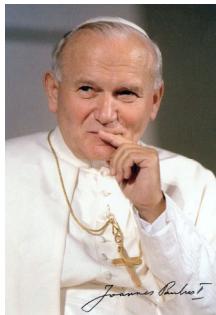
Katechetka—Pani Stanisława Wojtyna

„O szczęście niepojęte
Bóg sam odwiedza mnie.
O Jezu, wspomóż łaską,
bym godnie przyjął Cię.”

„Boże, Ty przez cudowną wymianę darów dokonującą się w tej Ofierze czynisz nas uczestnikami swojej boskiej natury, spraw, abyśmy poznawszy Twoją prawdę, dostosowali do niej nasze życie.”

O JANIE PAWLE II NA DZIEŃ URODZIN - 18 MAJA

Zanosismy modlitwy do Boga dziękując Mu za wyniesienie Go na ołtarze Kościoła 27 kwietnia 2014 r. Poznaliśmy Ojca Świętego Jana Pawła II jako Dobrego Pasterza, który przez ponad 26 lat przewodził Kościółowi Bożemu na ziemi. To Papież Pielgrzym, bo był właściwie wszędzie na globie ziemskim. Odwiedzał ludy i narody, biednych, znie wolonych, ale także bogatych - tych wszystkich, którzy potrzebowali Jego słowa, które pouczało, napominało, które było słowem głosiciela Ewangelii.

Ojciec Święty Jan Paweł II rozpoczynając swój pontyfikat w październiku 1978 r. tymi słowami zaapelował do ludzkości: "Nie lękajcie się. Musicie czuć się wolni i bezpieczni, bo jest z nami Chrystus nasz Bóg i Ojciec. A jeśli mamy Ojca, nie możemy się bać!"

W tej myśl streszcza się przesłanie Jana Pawła II do wszystkich chrześcijan.

Jan Paweł II mówił do nas i za nas, mówił jasno i otwarcie. Do końca był ze swoim narodem. Pamiętamy, jak mówił, że najbardziej potrzeba nam ludzi prawego sumienia. Był Papieżem, który budził naszą świadomość narodową, patriotyczną, chrześcijańską, który pobudzał polską kulturę. Pozostawia wielką naukę i przykład. Zostawia siebie dla Kościoła, a także dla Polski, dla nas wszystkich, dla całego świata.

Ze spuścizny tego wielkiego Papieża powinien narodzić się nowy człowiek, który będzie żył tym wszystkim, co z miłości do Boga i do niego osobiście zostało mu zaproponowane przez Jana Pawła II.

KRYZYS WARTOŚCI

Fatimska Pani ostrzegała **13 lipca 1917 r.**, że jeżeli ludzie nie odpowiedzą na Jej wezwanie, wówczas Rosja „*rozsieje swoje błędy po całym świecie, doprowadzając do wojen i przesładowań Kościoła*”

Trzy lata po zamachu, 25 marca 1984 r., Papież Polak spełnił fatimską prośbę, poświęcając Rosję Matce Bożej. Potem wprawdzie upadł bezbożny komunizm, który prześladował Kościół, głównie w Europie Środkowej i Wschodniej, jednak nie przestał pogłębiać się kryzys moralny świata, widoczny również w katolickiej części Europy, zbudowanej na kořeniach chrześcijańskich. Wkrótce Jan Paweł II wskazał, że światu grozi niebezpieczeństwo zastąpienia marksizmu inną formą ateizmu, który wychwalając wolność, zmierza do zniszczenia podstaw porządku naturalnego i moralności chrześcijańskiej.

Wobec pogłębiającego się w świecie kryzysu wartości, w 2003 r. w adhortacji apostolskiej „Ecclesia in Europa” Papież Polak napisał: „Europejska kultura sprawia wrażenie «milczącej apostazji» człowieka sytego, który żyje tak, jakby Bóg nie istniał” (nr 9).

„Gość Niedzielny”

NEED FOR NEW ALTAR SERVERS AT THE 9:00 AM SUNDAY MASS

After 10 years of faithful service at the altar at the 9:00 AM Sunday morning Mass, John Root will be leaving for university studies at the end of the summer. We would like to extend an invitation to all boys and girls who have received their First Holy Communion to consider becoming an altar server. Preparing for this important ministry includes a new server training session and shadowing John at the altar.

After several months of on-the-job training with John, the new servers will be confident and experienced by summer's end. Please contact Fr. Zibi or John for more information.

DOZYNKI PLANNING MEETING

Will be held on Sunday, May 22, 2022 at 12:00 pm in our big hall. Everyone is invited to participate in the meeting and be part of this upcoming event.

All Booth Chairpersons and Festival Organizers are encouraged to attend. Please put this on your calendars.

Our Annual 43rd Harvest Festival - Dożynki to be held on the weekend of September 17 and 18, 2022.

Zapraszamy wszystkich, którzy chcą pomóc przy organizacji tegorocznych 43 już Dożynek w naszym Polonijnym Centrum w niedzielę 22 maja po mszy św. o godz 12 w południe.

Every summer since 1962, the priests and seminarians of St. Michael's Abbey take a break from their studies to act as camp, directors, counselors and staff for a Summer Camp. Together, they provide an all-boys camp in a good, clean, fun and safe Catholic environment. They instruct the campers in the faith and provide the sacraments throughout the week. Every day, the boys participate in Mass, Rosary and catechism. Each week, they are offered Confession (with instruction beforehand), Benediction of the Blessed Sacrament and an opportunity to be trained as an altar server.

stmichaelsabbey.com/summer-camp/

REFRESH THIS HEART OF MINE

When I receive Jesus in Holy Communion, I ask Him fervently to deign to heal my tongue so that I would offend neither God nor neighbor by it. I want my tongue to praise God without cease. Great are the faults committed by the tongue. The soul will not attain sanctity if it does not keep watch over its tongue." (*Diary*, 92).

*Diary passages with bolded words are Jesus speaking

Diary of St. Maria Faustina Kowalska: Divine Mercy in My Soul

Pray for

Sr. M. Amadeo, RSM	Erica Fumiss	Andrzej Niedojadło
Zofia Adamowicz	Anita and Mike Gilkey	Jarrod Pavlak
Adi	Zofia Grochulski	Mirosława Pawełczak
Karen Arandoña	Brooklyn Hamsley	Anthony Palermo
Rachel Arandoña	Bea Halphide	Elżbieta Piątek
Kyle Ardano	Todd Hill	Elaine Quan
Sarah Arrizon	Tot Hoang	Benito Ramirez
Andrzejek&Michael Ashline	Dick Hoffman	Jerry Ramirez
Avalon Asgari	Patricia Hoffman	Robert Rosecrans
Anna Bagnowska	Jackie Hoyt	Henryk Ruchel
Wiesława Barr	Andrzej Hulisz	Tim Ryan
Jamie Barrett	Jadwiga Inglis	Veronica Sequi
Lois Barta	Leonard Jakubas	Debra Shawman
Pilar Bascope	Zofia Janczur	Maria Sowa
Ronald Brozchinsky	Ania Karwan	Jean & Mike Speakman
Susan Brunasso	Julie & Larry Klementowski	Matt Starbuck
Paul Budai	Josephine Kudlo	Mary Strazdas
Charlotte Frances	Anent L.	Adrienne Swinford
Edward Cacho	Mary Laning	Halina Szmiet
Dora Carrillo	Danuta Łabuś	Linda Tellez
Peter Camacho Family	Dr. James Larson	Teresa Turek
Jean Carter	Tom Lynch	Unborn Children
Lacie Cooper	Amber Matrauga	Lauren Vairo
Gina Cruz	Anthony Martinez	Charlene Web
Krystyna Czaplińska	Antoinette Martinez	Bernadette Westphal
Bernadine Dateno	Gail Morganti	Alicja Wilczyńska
Sylvia Derby	Jarosław Musiał	Patricia Yochum
Adam Dolewski	Irene Nielsen	Janina&Henryk Żelażewscy
Joe Doud	Monica Nava	Bogusia Zientek
Mieczysław Dutkowski	Gloria Norton	
Edmund F. Dzwigalski	Jerry Nicassio	

RECYCLING PROGRAM

RECYCLE

The Knights of Columbus Council 9599 will have their next recycling drive on **May 14th and 15th** before and after all the Masses. The Knights will accept only aluminum beverage cans and plastic water and beverage bottles, **please no glass**. A recycling station will be set up in the south-west corner of the main parking lot. A Knight will be there to direct and help with your load.

A VOCATION VIEW:

God has chosen to dwell with us. Share your gifts with others to reveal his presence.
DIVINE WORD MISSIONARIES- SISTERS SERVANTS OF THE HOLY SPIRIT

800-553-3321

SAINTS AND SPECIAL OBSERVANCES

Monday:	St. Andrew Bobola, priest and martyr
Tuesday:	St. Thethmar
Wednesday:	St. John I, pope and martyr
Thursday:	St. Celestine
Friday:	St. Bernardine of Siena, priest
Saturday:	St. Christopher Magallanes and companions, martyrs

Sat 5/14	4:00 pm	Intention of Polish Center Community
Sun 5/15	9:00 am	+Susan Brunasso who passed away 1 month ago from Frank and Dora Carrillo +Jim Conkle on 21 anniversary of passing from Minnie Conkle +Thomas and Otilia Rey from their daughter Laura Marec +Veronica Rey from her sister Laura Marec For the health and recovery of Linda Tellez from her parents Claude and Marlene Katenholz
	10:30 am	+Zbigniew Karwowski in 9 miesięcy po odejściu do Pana Boga od żony i dzieci +Zofia Musiał w dniu imienin od syna Jarosława i wnuków +Marek Jasiński zmarłego pół roku temu od żony i dzieci +Aniela Pawlik w rocznicę urodzin od córki Grażyny z rodziną +Mieczysław Kmak w 5 rocznicę śmierci od syna z rodziną
	12:30 pm	FIRST COMMUNION / PIERWSZA KOMUNIA O Boże błogosławieństwo dla dzieci które po raz pierwszy przyjmą Komunię Świętą
Sat 5/21	4:00 pm	+Alexander Trybulski from Tony and Barbara Krawczak
Sun 5/22	9:00 am	+Esperanza Diaz from her daughter Minnie Conkle +Cezar Diaz from his sister Minne Conkle
	10:30 am	+Zofia Kopydłowska z okazji dnia Matki od córki Grażyny O Boże błogosławieństwo dla Stefani Woroneckiej w 91 rocznicę rodzin od rodzin +Mariusz Leszczyński od siostry Moniki Kajewskiej z rodziną +Stanisław Jarosławski oraz zmarłych z rodzin Jarosławskich i Hulisz od Marleny z rodziną +Kazimiera Lehki i +Regina od Marleny z rodziną +Czesław Turek od żony z rodziną
Sat 5/28	4:00 pm	Intention of Polish Center Community
Sun 5/29	9:00 am	Intention of Polish Center Community CONFIRMATION / BIERZMOWANIE
	10:30 am	Za młodzież przyjmującą Sakrament Bierzmowania i ich rodzin
Sat 6/4	4:00 pm	Intention of Polish Center Community
Sun 6/5	9:00 am	+Jim Conkle and +Ivonne Alonso from their family +Anita Kozak from her husband +Rose Rejkowicz from Mary and David
	10:30 am	+Irena Paradowska w rocznicę urodzin od córki Marty z rodziną +Kyle I +William Munson od rodzin Za zmarłych z rodzin Antas od Katarzyny

Collections

THANK YOU/DZIĘKUJĘ FOR YOUR GENEROSITY

First Second
05/07 & 05/08/2022 \$ 5,087.00 \$ 944.00
Online

God bless for your generosity!

Director: Fr. Zbigniew Frąszczak, SVD

Deacon: Dn. Jim Merle

Secretary: Iwona Zajkowska-Kubat

Office Hours:

Wednesday - 10:00 am - 5:00 pm

Saturday - 11:00 am - 6:00 pm

Sunday - 9:30 am - 2:00 pm

Baptisms, Marriages, Funerals by appointment.

SPECIAL COLLECTION PARISHES IN COLLABORATION

The second collection last weekend was designated for the purpose of assisting parishes in the Diocese of Orange that exhibit ongoing needs that cannot be paid for by their ordinary income and have urgent needs, such as repairs and maintenance.. All money donated to this collection is put into a restricted fund that will be administered by a group consisting of laity and clergy of the diocese.

God Bless for your generosity!

DRUGA ZBRIÓRKA NA PARAFIE W DIECEZJI ORANGE

Druga zbiórka w zeszłym tygodniu przeznaczona była na wsparcie parafii w naszej Diecezji które nie są w stanie utrzymać się z własnych środków.

Bóg zapłać za hojność!

PSA UPDATE

PASTORAL SERVICES APPEAL

Our faith. Our future.

As of this week 45 families and organizations have joined our Diocesan PSA program for 2022 and have pledged \$14,075

12th Annual Monsignor Cook Classic Car Show

Sponsored by

Knights of Columbus

Bl. Fr. Jerzy Popiełuszko Council #9599

Great Classic Cars, Great food, Spirits, Raffles, and Fun Sunday, **June 12th from 2 pm to 6 pm**

\$10 Donation to Special Olympics

FOR INFORMATION ABOUT THIS BULLETIN:

Please call the Center office at 714-996-8161 for Mass Intentions, Pray For The Sick, etc.

Bulletin Editor:

Piotr Czarnecki — czarnep@gmail.com

Mass Schedule:

Saturday Vigil Mass: 4:00 pm - English

7:15 am - Latin

9:00 am - English

10:30 am - Polish

First Friday Masses: 8:30 am - English

7:30 pm - Polish

Confession before each Mass